

Реалізація цих основних функцій державного управління в сучасних умовах пов'язана із загостренням суперечностей між керуючою та керованою підсистемами і невідповідністю фактичних потреб населення реальним можливостям сфери охорони здоров'я. Розв'язання цих суперечностей вимагає вдосконалення існуючих та впровадження нових механізмів державного управління системою охорони здоров'я, які повинні реалізовуватися на організаційному, економічному, правовому та соціальному рівнях. Для досягнення цього необхідно проаналізувати ресурси галузі охорони здоров'я (фахівців, споруди, медичне обладнання та ін.). Результатом проведеної роботи є конкретні діагностично-лікувальні й профілактичні технології для надання медичної допомоги з відповідним обґрунтованим використанням медичних послуг, які ефективно розподіляються в системі охорони здоров'я.

За висновками проведеного дослідження можливо розв'язати існуючі суперечності щодо вдосконалення існуючих та впровадження нових механізмів підвищення ефективності державного регулювання розвитку системи охорони здоров'я України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. *Алексеев Л. П. Краткий философский словарь / Л. П. Алексеев. – М. : Проспект, 2001. – 313 с.*
2. *Радиш Я. Управління якістю медичної допомоги – складова державного управління охороною здоров'я / Я. Радиш, Л. Голик, Д. Гак // Вісн. УАДУ. – 2002. – №1. – С. 152–160.*
3. *Шевцов В. Г. Державне управління розвитком медичної допомоги в умовах реформування системи охорони здоров'я / В. Г. Шевцов // Актуал. пробл. розвитку управлін. систем: досвід, тенденції, перспективи : зб. матеріалів наук.-практ. конф., 19 квіт. 2006 р. – Х. : Магістр, 2006. – С. 157–163.*

**Дзядик Мар'ян Мирославович, магістрант,
Дмитришин Марта Василівна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ПІД ЧАС РЕАЛІЗАЦІЇ БУДІВЕЛЬНИХ ПРОЄКТІВ У РЕГІОНІ

Усі регіони України вкрай потребують розбудови зношеної інфраструктури та створення нових об'єктів промислового та освітнього призначення. Переважна більшість будівельних проєктів характеризуються складністю реалізації, значним рівнем витрат, довгим терміном виконання та необхідністю застосування специфічних знань та вмій.

Цікавим у даному контексті є застосування досвіду публічно-приватного партнерства, яке дозволяє залучити до реалізації ідеї та ресурси різних суб'єктів, - державних та приватних. Така співпраця дозволяє використати переваги усіх сторін співпраці.

У таблиці 1 наведено переваги публічно-приватного партнерства будівельних компаній, регіональних органів місцевого самоврядування та закладів вищої освіти як генераторів нових ідей під час підготовки та реалізації будівельних проєктів (табл. 1).

Як бачимо з таблиці 1 переваги мають місце для усіх учасників партнерства, тобто дозволяють створити так званий синергетичний ефект від його реалізації.

Розвиток партнерських взаємовідносин держави, місцевого самоврядування, науки, освіти, бізнесу та суспільства в межах застосування механізмів публічно-приватного партнерства з метою стимулювання інвестицій у регіональний розвиток передбачає технологічний розвиток, формування відповідної соціальної, виробничої та інноваційної інфраструктури з урахуванням інтересів та за активною участю бізнесу при ефективному використанні державної, муніципальної власності та бюджетних коштів [2].

Таблиця 1

Переваги публічно-приватного партнерства у реалізації будівельних проєктів для його учасників [1]

№ з/п	Перевага	Зміст переваги		
		для державного вищого навчального закладу	для приватного партнера (будівельної компанії)	для регіону (області)
1.	Нові можливості	Залучення приватного капіталу та досвіду	Використання можливостей та активів державного вишу	Створення робочих місць, зростання доходів бюджету
2.	Реалізація великих проєктів	Втілення в життя ідей та задоволення потреб	Отримання гарантованих державою контрактів	Покращення привабливості регіону та його іміджу
3.	Створення доданої вартості	Розширення можливостей надання освітніх послуг, генерації нових ідей у процесі та розширенні можливостей після проєкту	Діючий процес надання послуг, зайняті працівники та перспектива отримання доходів.	Зростання валового регіонального продукту, комерційна та некомерційна активність у регіоні
4.	Розподіл ризику	Частина ризику лягає на приватного партнера	Частина ризику лягає на державного партнера	Ризик виправданий результатом, покладених

				переважно на виконавців
5.	Соціальний ефект	Покращення освітніх послуг та місця у рейтингу	Отримання або утвердження іміджу соціально-орієнтованого та відповідального бізнесу	Зростання рівня життя мешканців регіону та поповнення їх соціального капіталу

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Dmytryshyn M. *The advantages of public-private partnership for its participants*. URL: <http://www.economy-confer.com.ua/full-article/3498/>. (Дата звернення – 20 жовтня 2020 року).
2. Грузд М. В. *Публічно-приватне партнерство як механізм регулювання регіонального розвитку* / М. В. Грузд // *Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія : Економіка.* – 2018. – № 11. – С. 86-95.

**Кутинська Анна Володимирівна, магістрантка,
Білецька Ірина Мирославівна, д.е.н, доцентка,
завідувачка кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

**ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ
ТА ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ В ФОРМУВАННІ СИСТЕМ
ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ**

Впровадження нових форматів державного управління, які базуються на широкому застосуванні цифрових технологій, зачіпає практично усі країни світу. В багатьох державах, спираючись на потреби та вподобання людей, трансформують систему надання послуг з допомогою впровадження цифрового уряду, що передбачає їх перепроєктування за рахунок проривних технологій і даних. При цьому самі по собі технології і дані не перетворюють процеси та не здійснюють зміни. Тільки їх системне застосування в процесах прийняття рішень, в тому числі при формуванні програм стратегічного розвитку і реформування державного сектора, є передумовою підвищення добробуту населення та держави.

У світі відомі і застосовуються три моделі електронного уряду[1, 2]:

- континентально-європейська модель, яка орієнтована на потреби громадян-користувачів. Для неї характерна наявність наддержавних інститутів, чії рекомендації мають виконуватися всіма країнами Євросоюзу, а також високий ступінь інтеграції (Єдиний інформаційний простір, єдина валюта тощо) і законодавство, яке регламентує інформаційні відносини у європейському інформаційному просторі;